

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 348/06
19.09.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog JP PTT saobraćaja „Srbija“ RJ __ sa sedištem u RJ __, radi utvrđenja postojanja radnog odnosa na neodređeno vreme, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž1. 490/05 od 18.07.2005. godine, u sednici održanoj 19.09.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž1. 490/05 od 18.07.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P1. br. 1811/03 od 17.12.2004. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev za utvrđenje da je tužilja u radnom odnosu na neodređeno vreme, na poslovima šalterskog radnika počev od 01.04.1997. godine kod tuženog, što je tuženi dužan da prizna, kao i zahtev da se tuženi obaveže da joj prizna sva prava po osnovu radnog odnosa na neodređeno vreme, kao i parnične troškove u roku od 8 dana po prijemu presude.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž1. 490/05 od 18.07.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužilje i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 386. ZPP-a („Službeni list SFRJ“, br. 4/77 ... „Sl. list SRJ“, br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu odredbe člana 491. stav 1. ZPP-a („Sl. glasnik RS“, br. 125/04), Vrhovni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 14. istog člana na koju revizija ukazuje, jer su nižestepene presude jasne, obrazložene i neprotivrečne.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja je sa tuženim zaključila ugovor o radu kojim je zasnovala radni odnos na radnom mestu šalterskog radnika na određeno vreme, zbog hitnosti posla, do 90 dana, a na osnovu rešenja direktora tuženog 60-01-3136 od 17.04.1997. godine. Tužilja je stupila na rad 01.04.1997. godine s tim da radni odnos traje najduže do 30.06.1997. godine. Nakon isteka perioda od 3 meseca, na osnovu odluka direktora tuženog o zasnivanju radnog odnosa na određeno vreme do 90 dana, bez javnog oglašavanja, zaključivani su ugovori o radu, još 7 puta. U postupku je utvrđeno da se tužilja prijavila na oglas objavljen u dnevnom listu „Večernje novosti“ od 18.03.1997. godine, kojim su oglašena slobodna radna mesta šalterskog radnika za 6 izvršilaca, da po raspisanom oglasu nije dobila odluku, te da je u radni odnos na određeno vreme za period od 01.04. do 30.06.1997. godine primljena po odluci direktora br. 11473/2 od 13.03.1997. godine.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilnom primenom materijalnog prava odbili zahtev tužilje da se utvrdi da je u radnom odnosu na neodređeno vreme, na poslovima šalterskog radnika počev od 01.04.1997. godine kod tuženog i da joj se priznaju sva prava iz radnog odnosa na neodređeno vreme.

Prema odredbi člana 13. stav 3. Zakona o radnim odnosima („Službeni glasnik RS“, br. 55/96), zaposleni koji je zasnovao radni odnos na određeno vreme zasniva radni odnos na neodređeno vreme, ako zaposlenom koga je zamenjivao prestane radni odnos ili kad privremeno povećani obim rada postane trajan. Iz ove odredbe proizlazi da do preobražaja radnog odnosa na određeno vreme u radni odnos na neodređeno vreme dolazi samo kad je radni odnos na određeno vreme zasnovan zbog privremenog povećanja obima rada ili zbog zamene privremeno odsutnog radnika, dakle, u slučajevima iz člana 13. stav 1. tačke 2. i 3. Zakona o radnim odnosima. Tužilja je zasnovala radni odnos na određeno vreme po članu 14. stav 1. tačka 8. ovog Zakona, zato što zbog hitnosti posla nije bilo moguće sprovesti postupak javnog oglašavanja, a njegovo trajanje ne može biti duže od 90 radnih dana.

Pošto odredba člana 13. stav 3. Zakona o radnim odnosima dopušta preobražaj radnog odnosa na određeno vreme u radni odnos na neodređeno vreme samo ako je radnik primljen na rad zbog privremenog povećanja obima rada ili zamene odsutnog radnika, koji prijem je po članu 9. Zakona o radnim odnosima bio moguć samo u postupku javnog oglašavanja, radni odnos na određeno vreme zasnovan mimo oglasa ne može se preobraziti u

radni odnos na neodređeno vreme.

Imajući u vidu sadržinu citiranih odredbi i utvrđenje sudova o činjenicama i okolnostima od značaja za primenu odredbe člana 13. stav 3. Zakona o radnim odnosima, pravilno je stanovište izraženo u pobijanoj odluci. Naime, tužilja je u radni odnos na određeno vreme do 90 dana, zbog hitnosti posla, primljena na osnovu odluke direktora od 13.03.1997. godine, za period od 1.04.1997. do 30.06.1997. godine, bez javnog oglašavanja, u smislu člana 14. stav 1. tačka 8. Zakona o radnim odnosima, zbog čega nije od uticaja tvrdnja u reviziji da je radni odnos tužilja zasnovala na osnovu prijave po oglasu. Istina, tužilja se prijavila na oglas objavljen 18.03.1997. godine, ali o izboru kandidata nije dobila obaveštenje, niti odluku, s obzirom da tuženi nije obavestavao je učesnike oglasa o odluci, već samo lice koje je primljeno po istom.

Kako se ni ostalim revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane odluke, Vrhovni sud je na osnovu člana 393. ZPP-a odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc